

Det psykodynamiska perspektivet

Marie W

Marie W växte upp i ett litet samhälle i södra Sverige. När hon gått ut gymnasiet fick hon ett brev från en släkting, som var bosatt i Nya Zeeland. Han ville att Marie skulle komma dit och börja arbeta i hans firma. Marie, som var enda barnet, pratade med sina föräldrar och de hade inga invändningar mot förslaget. Förhållandet mellan Marie och föräldrarna Carl och Rut hade alltid varit svaltt.

Marie flyttade till Nya Zeeland och började på firman. Hon trivdes med sina arbetsuppgifter och inom ett år hade hon fått allt mer ansvar. På grund av sin noggrannhet och pliktänsla blev hon nästan oundgänglig för sin släkting. Marie hade börjat vara tillsammans med en jämnårig arbetskamrat, Peter, som visade stort intresse för henne. Hon var först osäker på sina känslor för honom men efter en tid talade de om att förlova sig och deras sexuella samliv kändes allt bättre.

Då inträffade en katastrof. Maries pappa, Carl, omkom vid en bilolycka. Mamman, Rut, skadades svårt och blev rullstolsbunden. Marie flög genast hem för att hjälpa sin mamma. Efter en tid måste hon ta ställning till om hon skulle återvända till Nya Zeeland eller inte. Mamman sa inte rent ut att hon ville att Marie skulle stanna hemma, men Marie tolkade henne som att det var det hon absolut ville. Marie beslöt att säga upp sig från arbetet på Nya Zeeland och stanna hos sin mamma.

Marie fick ett liknande arbete i det lilla samhället. Hon skötte det perfekt samtidigt som hon tog hand om sin mamma. Marie ringde henne från arbetet både på förmiddagen och på eftermiddagen, Varje lunch gick hon hem till mamman och åt. På kvällarna stannade hon alltid hemma. Ofta läste hon högt för Rut. Hon hjälpte till med mammas långa hår och såg alltid till att hon var ren och pryddig.

Mamma Rut, som Marie för övrigt alltid kallade "lilla mor", bad ofta om att få bli matad då hon klagade på värk i händer och armar.

En av mammans väninnor fick också hjälp i hemmet av Marie. I hela samhället talades det om hur duktig Marie var.

Till en början hade Marie fått brev från Peter, men hon glömde att svara på flera av dem och till slut meddelade Peter att han träffat en annan. Mamman sa då att det var lika bra att Marie hade åkt hem, eftersom Peter ändå inte var något att lita på.

När Marie snart skulle fylla 40 år dog mamman. Marie träffade sedan en man som hon gifte sig med, och inom ett par år hade hon fått två barn. Det verkar nu som om Marie är lycklig.

Uppgifter

1. Vilka försvarsmekanismer hittar du i berättelsen om Marie? Hos Marie? Hos mamman?
2. Hur skulle du beskriva Maries personlighet med psykodynamiska termer (det, jag, överjag)?